

Aleksis K.

Lentävä kivikukko

Neljäsataavuotias Oulu on saamassa erääksi syntymäpäivälahjaksi niin sanotun matkakeskuksen. Ei täällä oikeastaan sellaista tarvittaisi, onhan meillä ohikulkutie. Sitä paitsi juuri nyt on saatu pystytetyksi Oulu-hallin juhlatapahtumaan muun tilpehöörin sekaan myös aikamatkakeskus, johon kuuluu ainakin vanha junanvaunu, onnikka ja volkkari, lieneekö vielä pappatunturikin.

Kyllä sillä matkakeskuksella olisi varmaan muutama vuosi selvitty, vaikka junanvaunu on jo kuulemma myyty pois. Oulu-halli olisi sopivan matkan päässä kaikesta liikenteestä, joten paikkana se sopisi hyvin perinteiseen linjaan: yliopisto suolle, teatteri mereen, syväsatama kuivalle maalle ja niin edelleen. Tosin Oulu-halliakin linjakkaampi matkakeskuksen paikka olisi esimerkiksi vuokratontti jossakin Sevettijärvellä.

Mutta kun kerran on päätetty rakentaa matkakeskus keskelle kaupunkia, niin rakennetaan sitten. Kuka tietää vaikka sille joskus keksittäisiin käyttöäkin. Kun nyt on alkuun päästy, oikeastaan kannattaisi miettiä, tarvittaisiinko matkakeskuksia kaksi – tai peräti kolme. Yksi voisi olla lähteville matkustajille ja toinen saapuville. Kolmas olisi niille, jotka vasta viime hetkessä hoksaavat, että passi tai rahat jäivät kotiin, tai hella päälle. Tähän Eiku-matkakeskukseen pitäisi järjestää erityisen hyvät takaisinpaluumahdollisuudet, siis hyvin rasvatut pyörö-ovet joka suuntaan ja taksit starttivalmiiksi ulko-oven ääreen.

Kaupunkilaisten keskuudessa on herättänyt kiivasta väittelyä se, minkä näköinen matkakeskuksesta pitäisi tehdä. Voitolle näyttää pääsevän malli, jonka mukaan kompleksiin tulee huomattavan moderneja liiketiloja, lasia ja betonia. Toisten mielestä olisi pitänyt säästää vanhoja rakennuksia ja pitää uusikin keskus jonkinlaisena idyllinä, jossa pääosissa olisivat lahopuu ja luonnonkivi.

Ehkä tähänkin voidaan hyvällä poliittisella tahdolla löytää kompromissi. Uudesta matkakeskuksesta näyttää tulevan sen verran tilava, että eikö vanhat rakennukset voitaisi jättää sen sisään? Siellä ne olisivat suojassa sateelta ja lahottajasieniltä, ja molemmat osapuolet saisivat jotakin: ökyrakentamisen kannattajat voisivat ylpeillä komeasta ulkokuoresta ja viherpiipertäjät saisivat silti asioida vanhoissa puurakennuksissa. Liikennekin voitaisiin järjestää molemmille mieliksi. Joka toinen juna olisi Pendolino ja joka toinen vanha kunnon Ukko-Pekka. Linja-autopuolella valinnanvarana olisivat videobussit tai hevosvossikat.

Mikäli suojelun ja rakentamisen kompromississa ei päästä näin pitkälle, voitaneen ainakin kehittää Oululle muutama uusi nähtävyys. Hakematta tulee mieleen esimerkiksi Lentävä kivikukko, jonka rinnalla kuopiolaisen junamatkailun ylpeys, Lentävä kalakukkokin kalpenee.

Kivikukkohan on Oulun aseman vieressä sijaitseva isoista järkäleistä rakennettu väestönsuoja tai mikä pömpeli lienee. Lentävä kivikukko siitä saadaan, kun jonain pimeänlämpimänä loppukesän iltana laitetaan muutama pötky dynamiittia nurkan alle (tai seinän alle, koska eihän siinä nurkkia ole) ja posautetaan koko komeus tummuvalle iltataivaalle.